

Per JesusR el dv., 17/07/2020 - 22:56

El ginecòleg ha dit que ara el vostre fill té uns pocs centímetres, i fins hem sentit ja el batec del seu cor. UNA PASSADA!

Anirà bategant setmanes, mesos, a dintre teu, mare. Després, ja a fora, anys i anys. Possiblement molts. Tic tac... tac i tic... Uns cops anirà a bona marxa, altres s'acceleraran. Si és esportista, s'alentirà. Enviarà la sang primer a poca distància, després a un cos gran i extens. Oxigenarà, renovarà, farà possible la vida. Quasi sempre sense fer soroll, amb silenci i quietud. Quina meravella, el cor!

Saps que ara deu tenir una mida tan petita que quasi ni es veu? No ho dubtis: ja nota el teu amor, li arriben els bells mots que li dieu. És un caliu. Sap, més enllà de paraules i raons impossibles, que hi ha una realitat que un dia podrà definir com l'amor. És un òrgan essencial per a tota la vida, i també el símbol universal de l'estimació.

Quin bon cor que tens! – li dirà amb ulls amics una persona quan en el futur rebi de la seva bondat.

El cor és com el motor dels millors sentiments, l'ermita de les trobades fondes i de les emocions supremes. Per això, mentre va creixent, cal que vosaltres aneu construint al seu costat aquelles dimensions i relacions per tal que un dia aquest ser, ara diminut, esdevingui un home o una dona de cor noble, obert, ample, tendre, acollidor, compassiu i fort.
